

# DE MOEIAL

tweewekelijkse tijding van en voor vub-studenten

## Zalig Pasen

Daarmee zijn we in 1986 aanbeland. En geef toe: dit wordt een bijzonder spannend jaar voor de VUB. Vooreerst zijn er rectorale verkiezingen op til. Steenhaut draagt mijner en staf over in oktober. "Officiële" kandidaten of wat daarvoor doorgaat blijken tot hertoe L. Bollaert (HILOK) en S. Loccuffer (dekaan ESP) te zijn. Ook de naam van Szafran (geneeskunde en farmacie) is al gevallen. Naar verluidt zou Bollaert, al enkele jaren een bekend jager op het rectoratschap, geen schijn van kans maken tussen de andere twee. We zijn alvast benieuwd naar de verdere intrige van de rectorale campagne. Het wordt bovendien afwachten of de genoemde kandidaat rectoren in het najaar 1986 ten aanzien van studentenacties tegen de regeringsmaatregelen (daar wordt aan gewerkt) even conflictbeheersend zullen optreden als hun voorgangers Van Geen, De Schutter en Steenhaut. Een nieuwe rector van het compromisloze Gerlo-type lijkt zich in elk geval op het eerste gezicht nog niet aan te bieden.

Frans.

# 1985! 15.600?



Zelfs de doorwinterde VUB-poetsdienter vermag niets tegen de hardnekkigheid van lokale graffiti.

1986, weer een jaar dat zijn aanvang kent. Verschillende media hebben u al een overzicht gegeven van het voorbije jaar. Nog niet genoeg gehulverd van de bomaanslagen, milleurampen, sterfgevallen van idolen, betogingen die ogenschijnlijk geen zin hadden, uitgehongerde derde wereldkinderen die hun laatste adem op het scherm uitbliezen, vergeten popzangers die hun blaazen oppoetsen ten voordele van deze stakkers en ook ten voordele van hun populariteit, hitjes die deze miserie bezongen door steenrijke sterren die iedereen smeken om een paar centen te geven en ga zo maar door. We oordeelden dat er toch verschillende details te veel uit het oog verloren zijn en meenden eveneens dat de soep een beetje meer peper kan verdragen, van daar uitgaande hebben we het oude archief nog eens opengebrooken en tussen de stoffige papieren van het het voorbije jaar een kleurig overzicht gezift van de gebeurtenissen die ons nauw aan het hart lagen het voorbije jaar. Nostalgie, historici op kleine schaal, vergenoegt of ergert u, aarzelt niet en sla om naar de pagina's 4 en 5.

Het wordt nu zo langzamerhand duidelijk wat precies de inhoud is van het eindejaarspresentje dat de jongeren van de nieuwe regering hebben mogen ontvangen. Voor de studenten is er vanaf 1 oktober 1986 de indexering van de inschrijvingsgelden, de bevriesting van de sociale gelden en hoogst waarschijnlijk de toepassing in sommige fakulteiten van de numerus clausus. Verder krijgen de dienstplichtigen er twee maanden bij en worden de werkloze jongeren door Martens VI verrast met een verdubbeling van de wachttijd, dat wil concreet zeggen: 300 in plaats van 150 dagen wachten vooraleer men uitkeringsgerechtigd wordt. Als het Jaar van de Jeugd dan toch bij sommigen moole dromen had doen ontstaan dan worden die nu wel heel cynisch van de tafel geveegd. Vorige maand was het al duidelijk dat er reactie zou komen vanuit studentenmiddens. Zo werd in Leuven het lokaal van de regeringsafgevaardigde voor de K.U.L. tijdelijk door studenten van de A.S.R. (de Algemene Studentenraad) en Kr.U.L. (Kringen Universiteit Leuven) bezet. Op woensdag 18 december kwamen vertegenwoordigers van alle Vlaamse universiteiten op de V.U.B. bijeen om gezamenlijk de toestand te bespreken en een toekomstige strategie uit te stippelen. De dag nadien gaven La Fédération des Etudiants Francophones (F.E.F.) en de Vlaamse Studenten Federatie (V.S.F.) een nationale perskonferentie.

De vergadering in Brussel was nog wat zoeken. Het is al jaren geleden dat de studentenwereld nog zo'n zware opdoffer te verwerken kreeg. Na de 10.000-akties op het einde van de jaren '70 is de algemene koördinatie van de studentenbeweging doodgebloed en afgezien van enkele sporadische akties tegen de plaatsing van de kruisraketten of voor het behoud van de vrijstellingen zijn de studenten van de 80'ger jaren opmerkelijk stil geweest. Bovendien is het nog altijd gissen naar wat nu juist de preciese inhoud is van de regeringsvoorstellen. Vooral de plannen voor numerus clausus en de indexering van de inschrijvingsgelden zijn nog wazig en dit maakt het niet makkelijk om het studentenprotest in een bepaalde richting te sturen.

Wat numerus clausus betreft zit Wilfried Martens onlangs dat die er zeker niet komt maar Frank Swaelen daarentegen liet zich ontvallen dat numerus clausus nodig is voor alle probleemfakulteiten. Verdoelheid binnen de CVP of het opwerpen van een verwarring zaaiend rookgordijn? Hoogst waarschijnlijk zal het uitdraaien op een numerus clausus maar dan in een speciaal kleedje en met een andere naam, numerus flux bijvoorbeeld. Voor de koppeling van de inschrijvingsgelden aan de Index is de regering formeler, die komt er. Alleen weten de studenten nog niet hoe die indexering zal uitgevoerd worden. Zal Martens er flink op los beuken en de indexaanpassing met terugwerkende kracht invoeren, zoals zijn voorgangers dat al in 1972 en '78 deden, of zal hij voorzichtiger te werk gaan en de indexering pas van dit jaar laten beginnen. Het eerste houdt in dat een collegekaart in oktober 1986 15.600fr. zal kosten en in het tweede geval "maar" 10.500fr.

Op de bijeenkomst in Brussel was men het er allemaal over eens dat indien het inschrijvingsgeld 15.600fr. zal bedragen de studenten automatisch tot protest zullen overgaan. Indien de indexering pas vanaf '86 start zal dit echter minder vanzelfsprekend gaan. Het valt te vrezen dat niet weinig studenten het betalen van 500fr. meer, niet de moeite zullen vinden om tot akties over te gaan. Ze gaan dan wel voorbij aan het feit dat de indexering blijft doorlopen

en dat binnen enkele jaren het collegegeld dan toch zo'n 15.000fr. zal bedragen. Maar sommigen interesseren dit misschien niet want dan zijn zij al lang afgestudeerd.

Om alvast het protest tegen de regeringsmaatregelen op gang te trekken en te koördineren werd die woensdag door de vergadering een nationaal comité opgericht. Dit Nationaal Comité moet voor de communicatie zorgen tussen de regionale komitees die op alle Vlaamse universiteiten zullen opgericht worden.

Wat concrete akties betreft werd nog niets beslist. Men wil niet te voorbarig zijn en afwachten tot de regionale komitees opgericht zijn zodat alle studenten en verenigingen hun mening kunnen geven. Wel werden er al enkele voorstellen op tafel geworpen zoals een briefaktie naar ouders van studenten om hen aan te zetten tot het laatste ogenblik te wachten met de betaling van het inschrijvingsgeld. Er zal ook contact gezocht worden met de studenten van Hoge en Middelbare Scholen. Vooral de scholieren hebben er belang bij dat numerus clausus er niet doorkomt want zij moeten de stop naar hoger onderwijs nog zetten.

Tenslotte dit nog. Uit informele gesprekken blijkt ook de vakbond wil samenwerken met de V.U.B.-studenten. Het is Inderdaad zo dat de regeringsmaatregelen niet alleen de studentengemeenschap zal treffen maar ook het personeel. Door het bevroren van de sociale gelden op het peil van 1985 zal er ongetwijfeld ook bezuinigd moeten worden op de werking van de sociale sektor. Voor de V.U.B. betekent dit dat bepaalde diensten, zoals de Sportdienst of de Dienst Cultuur, het binnen een jaar of iets langer het wel eens moeilijk zouden kunnen krijgen. Een akkoord tussen vakbond en studenten zou dus voor beide partijen goed uitkomen. Vereende krachten dus.

Vol

DE EERSTE VERGADERING VAN HET VUB-KOMITEE TEGEN DE REGERINGSMAATREGELEN GAAT DOOR OP 9 JANUARI TE 13 UUR IN LOKAAL 2 C 101, IEDEREN WELKOM

## EDITO

De aanvang van het nieuwe jaar is voor velen een gelegenheid tot bezinning. In deze tijden van diepgaande economische crisis en toenemende internationale spanning, kijken steeds meer mensen de toekomst met een angstig nijpen in het hart tegemoet, en geven velen zich over aan doemdenken van het jammerlijkste soort. Wie echter waarlijk waagt, de fundamenten van de huidige problematiek te aanschouwen, bereikt echter alras de wonderlijke conclusie, dat deze oppervlakkig duistere decennia een radieuze toekomst in zich herbergen.

Neen, de dagen van melk en honig komen niet terug, de kunstmatig opgefokte welvaart van de 60er en 70er jaren ligt voorgoed achter ons. Maar dat betekent niet, dat onze kleinkinderen tot een staat van verregaande verwildering en barbarie zullen teruggebracht worden. Niet als wij dat niet willen. Niet als wij een collectieve inspanning leveren, om het tij van apathie bleekmoedigheid en zwartgal te keren. In dat proces heeft de studerende jeugd een belangrijke rol te vervullen. Het is aan de elite van morgen, om reeds vandaag verder te kijken dan gisteren. Het is o zo gemakkelijk, zich te storten in een leven van oppervlakkig genot, van primaire geneugte. Willen wij echter het licht, dat reeds aan het eind van de huidige tunnel daagt, voor eeuwig onze dagen zien beschijnen, zullen wij nog menige verraderlijke kaap moeten bestijgen.

Al te lang muntten wij uit in overloos negativisme, spijden wij niets dan eindeloze kritiek. Deze gevaarlijke attitude moeten wij achter ons laten. Een doordachte herbronning dringt zich op.

Wat Vlaanderen vroeger groot maakte, zal haar morgen nog groter maken. Met volksdansen, vendelzwaaien en moeder aan de haard, alles overgoten met de legendarische Gulle Vlaamse Lach, kunnen wij de uitdagingen van morgen voorzeker aan. Als we er zelf maar in geloven.

Alois ErRo

**foreign  
students!**

See page 3

# Koninckx & Namenwirth: Bieb

In het kader van de zware informatieplicht die wij op de tengere schouders torsen, proberen wij deze week een diagnose te stellen van de VUBse bibliotheek. Studenten durven al eens te klagen over deze machtige kennistank: over de beperktheid van de collectie, de onvindbaarheid van bepaalde werken die dan toch tot de collectie schijnen te behoren, het "verdwijnen" van boeken en vooral van tijdschriften, het gebrek aan computerterminals, de omslachtigheid van het uitleensysteem, de onvriendelijkheid en zelfs onbekwaamheid van sommige bibliotheek-ATP-ers, de ongezigelheid van de ruimte en meer van dat. In de overtuiging daarmee de voornaamste studentengrievens op het vragenlijstje te hebben staan, stapten we de bibliotheek in, op zoek naar eventuele verantwoordelijken. Merkwaardig is dat wij daarbij ook op een aantal positieve zaken stootten, waarmee wij meteen onze rubriek "Nooit (of zelden) van Gehoord" trachten aan te vullen.

Indien u ze nog niet geteld zou hebben: de collectie van onze bibliotheek bedraagt zo'n 221000 banden en 3700 tijdschriftenabonnementen. (ter vergelijking: Leuven heeft voor haar 22000 studenten 2,5 miljoen banden en 12000 tijdschriftenabonnementen). Op de VUB werkt men met een zeer beperkt aantal personeelsleden, maar men is er toch van overtuigd een goede bibliotheekverlening te verzekerlijken dankzij een "uitgekiende bedrijfsvoering en automatisering". Voor de catalogus werkt men eigenlijik met een "on-line gelintegreerd interactief bibliotheekautomatiseringssysteem" (ook wel VUBis genoemd) met behulp van de microcomputer van de bibliotheek. U kent natuurlijk ook de microfiche-catalogus, maar weet dat het alweer zo'n 4 à 5 maanden geleden is dat hij voor het laatst werd bijgewerkt. De on-line catalogus wordt evenwel dagelijks geactualiseerd. Hij werd onlangs overigens in een nieuwe versie gegoten, in een samenwerkingsproject met de Technische Hogeschool Eindhoven. De informatieverstrekking zou daarmee nog gebruiksvriendelijker zijn geworden.

Onze bibliotheek is dus klein, maar toch zo groot als u zelf wilt). Sinds enige jaren is het interbibliotheecaire bruikleen-circuit actief, met hoofdknooppunt op de VUB. Tweemaal per week (de dinsdag en de donderdag) worden aanvragen tussen de universiteiten van Gent, Leuven (Vlaamse en Franstalige), Brussel, Antwerpen (UFSA, RUCA en VIA), Namen en Luik uitgewisseld.

Vooral voor een jonge universiteit als Brussel is zo'n interbibliotheecair circuit erg interessant. Het boekenbestand van een jonge unief (zie hoger) is immers vrij gering en zo komt het ook dat onze bibliotheek slechts aan 20% van de boekenaanvragen via de interbieb kan voldoen. Cijfers? Cijfers! Per jaar worden er over heel België zo'n 120 000 banden verhandeld. De VUB krijgt over een jaar iets minder dan 20 000 aanvragen binnen en stuurt er ongeveer 8500 buiten.

Alle boeken en tijdschriften die dus niet tot de VUB-collectie behoren, kunnen via de interbieb worden aangevraagd. Concreet vult u daartoe een mooie gele bon in, overhandigt die aan de charmante interbiebdame en betaalt 75fr per aanvraag (tijdschrift of boek) (weet dat de dienst zelf 150fr per aanvraag betaalt aan de uitlenende bibliotheekinstantie, en dus aardig zijn broek scheurt aan interne (-student + academisch personeel) aanvragen.) Boeken die uit het buitenland moeten komen, willen de dienst al eens flink wat meer kosten, de student betaalt evenwel steeds 75fr.) De dienst maakt zelf een streng onderscheid tussen "interne" aanvragen van VUB-mensen, en "externe". Buitenstaanders betalen namelijk 250fr per uitgeleend item.

De interbieb slaagt erin om zo'n 95% van de aangevraagde werken te vinden. Onvindbare spullen blijken al eens over een foutieve referentie te beschikken. Russische tijdschriften durven ook voor opsporingsproblemen te zorgen. De interbieb doet dus haar best. Relatief weinig studenten blijken echter van deze interessante dienst gebruik te maken, sommigen blijken niet eens van het bestaan ervan af te weten. Geen uithangborden vertellen de bibliotheekbezoekers waar de interbieb te vinden is, dat staat namelijk al allemaal in "het boekake" (de bibliotheekgids). Het zij u toch nog één keer gezegd: de interbieb woont in de HSW-bibliotheek, rechts achter de balie.

De frisse, doch plentere student heeft ondertussen reeds de vraag gesteld hoe op de VUB een serieuze bibliografie op te stellen wanneer de VUB-catalogus natuurlijk slechts de werken uit de eigen collectie vermeld. Er zijn daartoe uiteraard verschillende manieren, maar tante biebstelt er u een hele goede ter beschikking: de on-line opzoeken. Ergens in B112 bevindt zich een terminal waarmee Dhr Nieuwenhuys alle gewenste opzoeken voor u doet. Een telefonische aansluiting en een paswoord verschaft deze terminal de toegang tot buitenlandse informatie-banken. U als aanvrager bakent uw onderzoeksterrein af, Dhr Nieuwenhuys zoekt

en vindt. Geïnteresseerden dienen wel een afspraak te maken. Begin december lag er reeds een wachtlijst tot ver in januari '86. Denk nu niet dat die vele aanvragen van studenten afkomstig zijn. Het merendeel zijn aanvragen van "externen" en van wetenschappelijk personeel. De mogelijkheden van de on-line opzoeken dringen toch langzaam door tot de thesisschrijvende student. On-line opzoeken is duur (zo'n 1000fr per half uur) maar wees gerust, het loont de moeite en daarvoor kan u best een pint minder drinken.

Toch moet men toegeven dat het interessanter is om materiaal uit de VUB-bibliotheek te betrekken. Zo kost het u helemaal niets. Wat kan u dus nog doen als een verland werk niet tot de collectie behoort? Kan een student voorstellen doen om bepaalde werken aan te kopen? We vroegen het aan Dhr Smets, verantwoordelijke van de aankoopdienst:

**Dhr. Smets:** Elke student, en natuurlijk elk lid van het academisch personeel kan aanbevelingen doen. In alle faculteiten beschikt men over een wetenschappelijk medewerker die zulke aanvragen coördineert (=nakijkt) of het valabele voorstellen zijn en natuurlijk nakijkt of het budget het toelaat de werken aan te schaffen. Aanvragen die werden goedgekeurd stuur men door naar de aankoopdienst, die ervoor zorgt dat de werken zo voordelig mogelijk kunnen worden aangekocht.

**D.M.:** Wat laat het budget toe?  
**Dhr. Smets:** Het budget per faculteit wordt berekend volgens het aantal studenten, eventueel kan de decaan dat budget nog vervullen.

**D.M.:** Grote en bloeiende faculteiten zijn wat betreft de bibliotheekcollectie beter af?

**Dhr. Smets:** Eigenlijk niet. De faculteiten der wetenschappen en toegepaste wetenschappen hebben de afgelopen jaren zo'n 40% van de tijdschriftenabonnementen moeten annuleren, gewoon omdat de prijzen daarvan zo enorm de hoogte zijn ingeschoten.



De heer Koninckx (uiterst rechts)

Jaarlijks moet ook een deel van het budget worden besteed aan het vervangen van "verdwenen" boeken. Het bevelingsysteem is in dit opzicht niet efficiënt. Diefstal blijkt ironisch genoeg vooral de collectie van de rechtsfaculteit te telsteren. Men beschadigt er ook veel; men scheurt eenvoudigweg de bladzijden die men nodig heeft uit de boeken. De studenten maken het zichzelf maar slechter. Misschien zou het beter zijn om een gesloten kaststelsel in te voeren, maar persoonlijk ben ik daar geen voorstander van.

Men vertelt ons dat we verdere vragen in verband met de interbibliotheecaire bruikleen en de computerisering het best aan Dhr Koninckx richten. Deze brave man is hoofd van de publieke diensten, coördinator van de interbieb en wetenschappelijk medewerker voor de faculteiten Letteren en Wijsbegeert en HILO. Annemie luistert trouwens mee van op de bureautafel.

**D.M.:** Hoe goed werkt de interbieb eigenlijk?

**Dhr. Koninckx:** Er rijzen nog wat problemen omdat er voor België nog geen volledige collectieve catalogus bestaat waarin alle boeken en tijdschriften zijn opgenomen. De belangrijkste bibliotheek, de KB, geeft trouwens helemaal geen catalogus uit. Zeer recentelijk werd een catalogus op microfiche voltooid van de univertaire bibliotheken, door het rekencentrum van de VUB. Er waren wel problemen met de bibliotheken van Luik en Leuven. Ze zijn oud, en dienden eerst geautomatiseerd te worden voor we ze konden catalogiseren. Ook de politieke zullen vormen een hindernis. De catalogus is er uiteindelijk wel gekomen, de eerste oplage is nu uit. Vorige pogingen om tot zo'n gemeenschappelijke uitgave te komen stootten steeds op politieke problemen. En bovendien is het een prestigiezaak voor de bibliotheken die wel meedoen.

**D.M.:** Men kijkt dus eerst na in die catalogus in welke bibliotheek een bepaald werk te vinden is alvorens men er de interbieb op afstuurt?

**Dhr. Koninckx:** De beperking is dat niet alle werken in de gemeenschappelijke catalogus zijn opgenomen. Dan is het natuurlijk ook zo dat we in België niet alle werken hebben. Bovendien kan in een bepaalde bibliotheek het gevraagde werk uitgeleend zijn.

**D.M.:** Hoe lang duurt het gemiddeld om jo aanvraag ingewilligd te zien?

**Dhr. Koninckx:** Wij proberen het boek te situeren, hetzij uit een catalogus, hetzij uit gistingen. We weten bijvoorbeeld dat die bepaalde bibliotheek gespecialiseerd is in duivensport, dus is de kans groot dat we daar een bepaald boek over duivensport zullen vinden. Als de ene bibliotheek het gevraagde boek niet kan uitleenen, stuurt zij automatisch de aanvraagbon door naar 2 volgende instellingen. Is het werk bij geen van de 3 te vinden dan worden in samenwerking met de cliënt nog 3 andere bibliotheken aangeduid, dat kan ook een buitenlandse bibliotheek zijn, en dan duurt het wachten lang.

**D.M.:** Zou een telefoontje naar de betreffende bibliotheek niet sneller en efficiënter zijn?

**Dhr. Koninckx:** U moet begrijpen dat wij honderden aanvragen krijgen. Een betere oplossing zou een echte on-line verbinding zijn tussen de verschillende bibliotheken. Dat vraagt natuurlijk een investering (dit is eigenlijk minder problematisch, ik denk wel dat het geld daarvoor te vinden is), maar het moet een apparaatuurs zijn die alle systemen in alle participerende bibliotheken kan leren. Veel bibliotheken zijn met de automatisering gestart, maar ze hebben bijna allemaal een ander systeem.

**D.M.:** Bestaat er een bepaalde taakverdeling mbt. aankoop van werken tussen de bibliotheken?

**Dhr. Koninckx:** Een echte taakverdeling is er niet; er zijn wel pogingen ondernomen om tot een soort specialisatie te komen, maar concrete afspraken zijn er niet bij mijn weten.

**D.M.:** Een ander probleem bij het interbieb-systeem blijkt het feit dat zo weinig studenten ervan gebruik maken. Het grootste aandeel van verbruikers zijn bedrijven...

**Dhr. Koninckx:** Neen, dat is niet waar.

**D.M.:** ...en ook wetenschappelijk personeel.

**Dhr. Koninckx:** Ja, maar niet uit de bedrijfswereld.

**D.M.:** Nee? Ah, dan is onze informatie verschildend.

**Dhr. Koninckx:** Er zijn misschien wel aanvragen van bedrijven, maar toch niet zo veel.

**D.M.:** Volgens onze informatie zou slechts een beperkt aantal van de aanvragers student zijn. De meesten kennen het bestaan van zo'n systeem niet eens. In de HSW-bibliotheek hier, hangt ook nergens een plakkaat ter informatie van studenten.

**Dhr. Koninckx:** Eerlijk gezegd, het is eraf gevallen.

**D.M.:** Ah ja... (gelach).

**Dhr. Koninckx:** U kan trouwens de gaatjes nog zien op de deur, maar dat plakkaat is er ooit geweest.

**D.M.:** (proesten het uit.)

**Dhr. Koninckx:** Nochtans wordt er elk jaar een rondgang in de bibliotheek voor de 1ste kanners georganiseerd waar er de studenten op attent wordt gemaakt van het bestaan van het interbieb-systeem. Maar ja, dat blijft hangen, blijft dat niet hangen, ik weet het niet.!

**D.M.:** Valt het u dan zelf niet op dat er uiteindelijk zo weinig studenten van het systeem gebruik maken? Studenten die met hun thesissen bezig zijn durven al eens rechtstreeks naar het buitenland schrijven.

**Dhr. Koninckx:** Dat is zeer spijtig, maar vanuit de bibliotheek dacht ik dat die rondleiding voldoende is. Het verwondert me ten stelligste. En in de veronderstelling dat de studenten niet aan de rondleiding hebben deelgenomen, is er toch het feit dat zij de fotocopykamer ontdekken.

**D.M.:** De student is misschien niet zeker of hij er mag van gebruik maken.

**Dhr. Koninckx:** U verlangt toch niet dat wij met plakkaaten gaan rondlopen en bovendien kan men het aan de balie vragen. Er kan natuurlijk altijd iets aan veranderd worden. We zouden misschien meer reclame kunnen maken.

**D.M.:** Het is natuurlijk ook zo dat het voordelliger is voor de bibliotheek dat er geen reclame wordt gemaakt. De student betaalt slechts 75fr en de rest past de bibliotheek bij.

**Dhr. Koninckx:** Dat is niet de reden waarom we geen reclame maken. Ik denk eerder dat men tegenwoordig minder bibliografisch werk verzamelt. Als men bijvoorbeeld kijkt naar de verhandelingen van nu en 10 of 20 jaar terug, dan heb ik de indruk dat de bibliographie minder uitgebreid is. Er is zoveel informatie dat men minder geneigd is om informatie te vergaren vooraleer men tot een synthese komt. Misschien is dat ook wel een reden. Maar steunt u op een echte enquête als u zegt dat de studenten het bestaan niet weten van de interbieb?



Prof. Doc. Namenwirth (midden)

**D.M.:** Nee, maar we zouden...

**Dhr. Koninckx:** Wij zouden dat ook kunnen doen.

**D.M.:** Hoe komt het dat er hier op de VUB maar 6 terminals (4 in HSW en 2 in WW) ter beschikking staan van de student? Hoeveel zijn er? Iemand van de bibliotheek beneden sprak van 30 terminals. Waar zitten die anders?

**Dhr. Koninckx:** Aan de ballies 2, in Jette 2 of 3, de catalografen hebben er 4 en de verantwoordelijken van de automatisatie en van de on-line-gegevens elk 1. Dertig zijn er zeker niet; we komen aan een kleine twintig (16, nvdv). Alle toegangsporten zijn bezet.

**D.M.:** Maar uiteindelijk maar 6 voor de studenten.

**Dhr. Koninckx:** Ja, dat is een probleem. We hadden een stuk in de begroting gevraagd om een nieuwe computer aan te schaffen zodanig dat er meer terminals kunnen komen. Dat is verleden jaar niet doorgegaan. Men heeft dan 6,8 miljoen uitgegerekend voor Dhr. Luccuffer van de ESP-faculteit, ook voor computers. Er was dus geen geld meer voor de bibliotheek.

De ESP kreeg voering. Maar dit jaar zou het voor ons wel mogelijk zijn. Ik geloof dat we dan tot 30 terminals zullen gaan. Ja, wie het hardst roept krijgt. Dat is niet alleen hier.

**D.M.:** De catalogus zelf schijnt ook wel wat vresel te wekken. Men kan "zozegd" een Franse of een Engelse aanvragen, maar dit blijkt nog niet op punt te staan.

**Dhr. Koninckx:** Vorig jaar was de catalogus drietalig, maar we zijn tijdens de vakantie overgeschakeld naar een sneller systeem. Er zijn nu wel meer stappen maar het antwoord verschijnt vlugger. (?, nvdv.) Om klaar te komen voor het begin van het academiejaar zijn de twee andere talen achterwege moeten blijven, maar ik verkeer u dat u die in de nabije toekomst mag verwachten.

**D.M.:** En de microfiches? Deze worden toch niet regelmatig aangepast? Vele studenten weten niet hoe ze ermee moeten werken of willen het gewoon niet weten: het is zo'n onhandig systeem.

**Dhr. Koninckx:** De microfiches hebben de bedoeling om de studenten verder te zetten als de terminals bezet zijn of als de stroom uitvalt.

**D.M.:** Is de oude fichenak niet veel geschikter? Of is dat een terugkeer naar de Middeleeuwen?

**Dhr. Koninckx:** Neen, want dan bestond dat nog niet. Maar u stelt het help probleem van de automatisering. De steekkaartenbak heeft ook zijn voordelen maar het grootste nadeel is wel dat zo'n systeem veel meer werk-intensief is. Het intikken in een computer van een nieuw binnengekomen werk gaat veel sneller dan het typen of schrijven van steekkaarten.

# Studenten + politiek

In onze reeks "studenten + politiek" krijgt U in deze Nieuwjaarseditie reeds nummer drie: het MLB (Marxistisch-Leninistische Beweging). U ziet, de inleidingen worden korter, nog drie en er zijn helemaal geen inleidingen meer, laat staan interviews. Examen, ja. Ten titel van Informatie, het MLB-interview werd afgenomen met de "voorzitter" Myrliam Vanderlinden.

Moelal: Het MLB, wat, sinds wanneer en zijn er banden?  
MLB: Het MLB is ontstaan uit de revolutie van

## Bieb, Bieb

vervolg van P.2

**D.M.:** Hoe omvangrijk is het probleem van diefstal?

**Dhr. Koninckx:** Onze bibliotheek is beveiligd met een chock-point-systeem.

**D.M.:** Die niet altijd werkt!

**Dhr. Koninckx:** Er zijn camera's, ik geloof dat wij meer beveiligd zijn dan andere bibliotheken.

**D.M.:** Dit systeem is toch zeker niet efficiënt.

**Dhr. Koninckx:** In de Amerikaanse bibliotheken waar de beveiliging nog groter is, wordt er ook gestolen. Diefstal kan je niet uitsluiten.

De mens is vindingrijk. Maar men mag de vernieuwers ook niet uit het oog verliezen: die zijn een even groot probleem. Maar zo omvangrijk is dat allemaal wel niet.

**D.M.:** Zou een gesloten kaststelsel diefstallen en beschadigingen kunnen voorkomen? Bent u er voorstander van?

**Dhr. Koninckx:** Het beveiligd wel meer maar het vermindert de toegankelijkheid. U moet in de rij staan, het boek "is er niet", men goef niet dat de bediening ging klikken, enz.

**D.M.:** De catalogus is nu wel helemaal gecomputeriseerd, maar om een boek uit te lenen werkt men nog altijd met die onhandige drie papiertjes. Dat kan toch sneller?

**Dhr. Koninckx:** Dat is zeer juist. Ik geloof niet dat het in een traditionele bibliotheek sneller gaat. De automatisatie kan hier wel iets aan doen. En in de nabije toekomst zullen we een lichtpen gebruiken. Eerlijk gezegd, ik had het al eerder verwacht, maar ja. U moet weten dat er zeer weinigen zijn die zich met de automatisatie belasten: namelijk 1 persoon. Er zijn trouwens al proeven gedaan met zo'n lichtpen. De studenten zouden dan een soort bankkaart krijgen. Het probleem was dat sommige studenten nog een bewijs willen bij terugave van een uitgeleend werk. Er zijn immers altijd mensen die lastig willen doen.

**D.M.:** Hoe staat het over het algemeen met de bibliotheekcredieten?

**Dhr. Koninckx:** We komen van een credit van 10 miljoen in 1973; nu is dat reeds opgetrokken tot 30,4 miljoen voor 1985. Ik weet niet of dat veel zegt. Het bedraagt een kleine 4% van de totale universiteitsbegroting. We kunnen met ons krediet wel wat doen, maar je mag ook niet vergeten dat hierbij ook de administratie en de automatisering is verrekend.

**D.M.:** Toch moesten in de wetenschappen 40% van de tijdschriftenabonnementen geannuleerd worden.

**Dhr. Koninckx:** Ja, accoord, maar nu spreekt u over een periode van zo'n 4 jaar. Dat is allemaal nog zo erg niet. We zijn nu economisch weer op de goede weg. Als de prijs van de petroleum daalt, zullen de prijzen van al de rest wel volgen. Als die dure Amerikaanse tijdschriften hier in Europa niet meer verkocht kunnen worden, zullen ze de prijs wel moeten drukken. Alles komt goed, reken maar!

**D.M.:** Dat hebben we goed begrepen.

Met verdere woorden worden we nogmaals doorverwezen, deze keer naar Prof. S.M. Namenwirth, hoofdbibliothecaris. Van hem horen we (met de glimlach) dat iedereen heel goed zijn best doet, dat alle boeken zoveel mogelijk gereclassificeerd worden (daarvoor zijn overigens ook werkstudenten aangeworven) en dat binnenkort het "gebruiksvriendelijke" uitleensysteem verbeterd zal worden als men over de nieuwe bibliotheekcomputer kan beschikken. (waarschijnlijk wordt dat mei-juni 1986) Het aantal terminals zal meteen verdubbeld kunnen worden. Er bestaan ook plannen om de HSW-bibliotheek te vergroten en om de boel er meteen wat gezelliger te laten uitzien.

Studenten hebben, "als ze dat echt willen", inspraak in de bibliotheekcommissie. Als commissies u te omslachtig lijken mag u ook gewoon bij Dhr. Koninckx of Dhr. Namenwirth aankloppen. U betreedt daartoe B112 (het administratief centrum van de bibliotheek). Prof. Namenwirth: Mensen met klachten, of beter nog, opbouwende voorstellen worden met open armen ontvangen. Gul & Nana.

mel '68. Een deel van het SVB (Studenten VakBond, n.v.d.r.) is toen naar de fabrieken gegaan en werd AMADA (nu PVDA). Een ander deel bleef aan de Unief en is dus MLB geworden. De juiste datum van de start aan de VUB meet ik niet, maar het moet begin jaren '70 geweest zijn.

Wij zijn dus de studentenorganisatie van de PVDA, hierdoor zijn wij de enige organisatie die over alle Uniefs verspreid is. Wij zitten zowel in Gent, Leuven als Brussel -ook de ULB. Wij eisen niet van de studenten die lid worden van het MLB dat zij volledig akkoord zijn met de denkbeelden van de PVDA, maar wel met de grote lijnen ervan. Enkele voorbeelden daarvan zijn: het akkoord zijn dat het socialisme er komt en dat gebeurt via het kapotbreken van de staat, het zich verzetten tegen zowel het Russisch als het Amerikaans imperialisme enz...

Moelal: Daar haalt U al een deel van de volgende vraag aan. Wat is de ideologie van het MLB? MLB: Wij baseren ons dus op de werken van Marx, Engels, Lenin, Mao... en op de ervaringen van kommunistische partijen uit het verleden. Zoals gezegd, wij geloven dus dat de hervormingen er pas komen langs de revolutionaire weg, en niet langs het parlement zoals de reformisten -de SP en KP- dat willen doen. Het parlement zal geen fundamentele veranderingen kunnen doorvoeren, denk hierbij maar aan de rakettenkwestie. Twee-derde van de bevolking is tegen, maar de raketten staan er. Dit is voor ons een bewijs dat er meer krachten spelen in het parlement dan wij weten.

Wij geloven ook dat de revolutie steeds gepaard zal gaan met geweld, de revolutie kan niet zonder geweld. Wij gaan dus verder dan bijvoorbeeld algemene stakingen. Als voorbeeld hierin wil ik Chili geven. Daar was Allende verkozen, en hij ging zo het socialisme invoeren. Maar hij beging de fout het leger te laten bestaan. Hij werd door dat leger, en met de hulp van Amerika, dan ook verdreven. Had hij het volk bewapend, dan was het socialisme er misschien nog, en geen diktatuur.

Het MLB gaat ervan uit dat vorming en actie even belangrijk zijn. Wij spenderen op vergaderingen dan ook evenveel tijd aan het vormen van onze mensen als aan het uitwerken van nieuwe acties. Bij onze Boycot-Apartheidactie bijvoorbeeld was er naast de zichtbare actie ook veel discussie over het probleem: welke revolutie moet gevolgd worden, door wie, wanneer enz...

Moelal: Hoe zit het nu meer naar de VUB toe?

MLB: Laat mij beginnen met een voorbeeld. Als je weet dat het tegenwoordig meer dan 150000R kost om 1 kind universitaire studies te laten volgen, dan kan je je inbeelden dat het voor veel arbeidersgezinnen zowat onmogelijk wordt dit te doen. Wij zijn dus voor een democratisering van het onderwijs. Wij zijn daar vrij radicaal in, d.w.z. wij eisen gratis onderwijs (aanschaffing inschrijvingsgeld, gratis studiemateriaal) en langs de andere kant een studietoelooft dat zijn leefkosten dekt. De meerkosten voor de staat die dit meebrengt zouden gedekt worden door een extra-belaasting van de 10% rijkste bevolking.

In de sociale raad zouden wij dus ook een deficietair budget indienen. Dit vinden wij nodig omdat wij het niet normaal vinden dat er steeds meer ingeleverd moet worden op de sociale sector. Het is tenslotte altijd de student die er het slachtoffer van is. Want die bezuinigingen houden altijd wel ergens een prijsverhoging in: maaltijden, cafetaria, sportkaart, huisvesting en ga zo maar door.

Moelal: Het aantal leden?

MLB: Dit is iets wat wij niet vertellen en wel om volgende redenen.

Ten eerste werken wij niet met "papieren" leden zoals veel andere organisaties. Dit houdt in dat wij van onze leden een echt actieve inzet vragen. Onze leden zijn als het ware het bestuur van een andere politieke partij. Wij kunnen met ons misschien, kleiner aantal leden toch meer werk verzetten dan veel andere groeperingen.

Een tweede reden is in zekere zin de veiligheid. Er zijn gevallen bekend in het verleden van PVDA-militanten wiens telefoon werd afgeluisterd. Ook zijn reeds PVDA-ers geveiseerd in verband met de CCC. Wij worden dus in zekere mate gezien als "staatsgevaarlijke individuen". Van daaruit vertellen wij dus niet wie lid is en hoeveel leden wij hebben.

Moelal: Hoe zit het met de samenwerking met andere partijen?

MLB: Samenwerking is mogelijk op 2 vlakken: eenheidsfronten is actie en samenwerking op electoraal vlak.

Electoraal samenwerking zien wij niet mogelijk omdat er fundamentele verschillen zijn die niet weggevoerd kunnen worden o.a. over de rol van het parlement.

Langs de andere kant zien wij eenheidsfronten in actie zeer goed zitten. Wat daar moet gebeuren is het opstellen van een juist minimumplatform waar iedereen die wil zich kan bij aansluiten, zoals de actie Boycot-Apartheid.

# Kamiel 4 Foreign Students

KAMIEL GAAT AKTUA

Ongetwijfeld heeft U reeds via andere (minder goede) mediavormen dan de Moelal kunnen lezen dat de kopstukken van de CCC door een koelbloedig politioptreden zijn opgepakt. Belangrijk hierbij is de plaats waar het gebeurde. Voorspelbaar, zegt U, misschien, maar het is waar. Maar goed, first things first (K). Zoals het mij past zal ik toch enkele terecht kritieken moeten brengen op deze actie.

Ten eerste, waarom in godsnaam deze arme mensen nog oppakken? Feiten hebben bewezen dat ze binnen de kortste keren toch zouden sterven aan hun zelf-verspreide ziekte, nml. AIDS.

Nu zoeken ze gewoon weer problemen in de gevangnissen. Zoals onlangs nog, in Lantien en Tongeren met die gevangene, ongetwijfeld een vroeger slachtoffer van het politioptreden (zie Kamiel 3) en dus een lid van het proletariaat. De echte kommunisten zouden er goed aan doen een actieplan op te stellen voor deze arme sukkel.

Bon, ik wijk af. Nu kan U zich wel voorstellen wat een effect het moet geven als er nu lemand, die de oorzaak zelf is van de verspreiding van het AIDS-virus, in de gevangenis terecht komt. Paranoia zal dagelijks kost worden, gevangnissen zullen omgetoverd worden tot gestichten (omgekeerd was ook al waar, waardoor het verschil totaal verdwijnt. Gevangnissen en gestichten zijn hetzelfde).

Maar, ik begin mijzelf te herhalen, en ik ben nog niet sniel. Laat ik mij nu concentreren op de plaats van het gebeuren. U dacht toch niet dat het toevallig is dat de CCC in een Quick-hamburgerrestaurant werd opgepakt? U zou naïver zijn dan ik dacht, en mijn gedachten zijn ondoorgrondelijk. Neen, niet toevallig, het bevestigd namelijk twee zaken.

Ten eerste kunnen we daar uit opmaken dat de CCC met een nieuwe strategie was begonnen. In plaats van de AIDS-virus te verspreiden door bommen, een strategie die niet meer efficiënt was, daar iedereen die kende, wilden zij nu de virus verspreiden langs een goedkoop kanaal, namelijk de hamburgerrestaurants. Waarmee ik en met mij de Moelal nog maar eens de impact van de media en vooral dan van de Moelal kunnen staven.

Ook kunnen we hier uit opmaken dat de CCC haar basisprincipe had verbreed, alle lagen van de bevolking werden nu aangetast. We weten nog niet hoe lang ze met deze actie bezig waren, het is in ieder geval raadszaam niet meer in de Quick te gaan eten.

Tweede (of derde) bewijs dat uit het feit van het oppakken in de Quick voortvloeit is het volgende. De CCC was niet links maar rechts. Het bewijs is zo simpel dat ik eigenlijk een beetje beschamd ben het nog te schrijven. Niemand die links is zou ooit een Quick-hamburgerrestaurant gaan eten, zo simpel ligt dat.

Wel fans, dat weet U dan ook weer. Tot binnen 14 dagen met een nieuw, door U gefinancierd artikel. Dan krijgt U de medische staving van de gevolgen van de nieuwe CCC-strategie.

KAMIEL

Daar kunnen dus ook burgerlijke partijen bij aansluiten, als zij echt willen meewerken. Maar daar mogen geen compromissen voor gedaan

worden. Het minimumplatform moet juist blijven. Wel moet het binnen die aktefronten mogelijk blijven autonome propagandas te maken. Typisch voor ons is ook het feit dat wij voor de daadwerkelijke samenwerking zijn tussen studenten en arbeiders. Zo zijn wij met een aantal mensen onmiddellijk vertrokken naar Limburg tijdens de mijnstaking, om de mensen daar te helpen.

Wij doen dit omdat wij denken dat de arbeidersklasse de enige is die echte hervormingen kan doorvoeren.

In dat opzicht zijn wij ook voor samenwerking met zowel het ACV als het ABVV. In feite zijn wij voor een eenheidsavakbond. Wij zien in de vakbonden de basis van de arbeidersbeweging omdat de arbeiders daar georganiseerd zijn. Wij werken dus met hen samen ondanks onze kritiek op hun leiders.

Moelal: En de Moelal, denken jullie ook iets over de Moelal?

MLB: Ja, natuurlijk.

De Moelal zou een positieve bijdrage moeten leveren aan de studentenstrijd. Dit wil zeggen dat zij moet informeren en oproepen tot actie. Bijvoorbeeld in verband met de nieuwe regeringsmaatregelen.

Dit houdt natuurlijk een politieke stellingname in, maar dat is geen bezwaar vinden wij, neutraaliteit in de pers bestaat toch niet.

F.J.H.

RACIAL INTEGRATION IN VUB

Vrije Universiteit of Brussel is one of the newest institutions of higher learning in Belgium which is rapidly gaining international reputation. Based on its principles of non-discrimination by its race, creed, colour or sex, one finds students from all over the world. These students on their arrival in Belgium have their own experiences to tell and what is common to all is racial discrimination of some sort.

But one thing that is remarkable in VUB is that life style is such that one hardly feels racial differences. From the library to the Cafeteria and then to the great Kulturkaffeecafeteria does not play a role in the students togetherness. It is purely on common interest. If any student in VUB has racial feelings, then he or she must re-examine their own attitude to life. It may be a problem of complexes which may be inferiority or superiority and no doubt such complexes do exist among the unfortunate students be they White, Black or Blue. Every realistic person knows that colour does not determine one's intelligence or stupidity and that people are evaluated on the basis of their own personal values. What may be different among people is Culture. Thus when people meet, they are interested in what you are and what cultures you may have. This is to signal to fellow students who may not have gone over the colour bar, that they should feel at ease with people they meet and use such opportunities to satisfy their curiosity. Many students I know have similar views and that brings about a lot of questions from friends about our style of life in Africa and that even gives me the chance to explain certain issues which one might find difficult to understand just from pictures on the television. It is a fact that the curious students are gaining much from the racial amalgamation in VUB. That is interested students cease the opportunity of racial grouping on campus to know the outside world -the best way to know people of the world is to visit different places to see how others also live, but that is a difficult task hardly can anyone achieve. One easy and cheap way to achieve this is to meet people, talk with them and find things out yourself. You will learn a lot in this way.

From my own observations, Belgians in general are slow and careful to approach foreigners and this may be due to their way of life. Europeans normally grow up in their rooms while people from the warm countries grow up in compound houses, hence the chance of easy socialization with people. At any rate, if you as a foreign student make the first move, you need no time to realise that Belgian students in VUB are nice people. They are so nice that one may easily fall in love, especially when you are in the Flanders. My Warning!

The University authorities do not let things go their own way and they know, they have to create practical environments where racial integration really takes place. You visit "ten-forty-three Waverse" between seven to eight o'clock in the evening; it is really amazing! The Chinese, Africans, Belgians, Asians and the Central Americans all preparing their evening meals in a very relaxed, friendly and full of fun atmosphere (Kitchen). It is their that one can find the different types and ways of preparing food. The aroma in the kitchen is usually so aptizing, I pity the unfortunate ones who are not here. "Waverse Steenweg" members organize meetings to discuss their common problems and to decide on certain code of conduct in the hall which is respected by all. The atmosphere of discussion is always friendly and with respect of the views of the individual, it becomes clear from such meetings that these are intelligent people of all races living together. Relationship among students in "1043 Waverse Steenweg" is so cordial that they have decided to organize a new year party on the 15th January in the Kulturkaffeecafeteria.

Well, there is little I can do about students who miss the chance of staying together with people from other corners of the world, but I would like to appeal to the authorities to extend this lovable system to other halls of residence as students stand lose much when they continue to stay in their close system, but they may gain much if they get the chance to stay with others and to learn from the world.

KWAKU

P.S.: Do not forget 15-1 Party in Kulturkaffeecafeteria at 9

Vergeet niet: 15-1 Fulf in Kulturkaffeecafeteria

# 1984+1: The Busybody is wat

1985 is geschiedenis. Net als alle voorgaande jaren trouwens. We kunnen dus opgelucht adem halen en het hele zootje doorspelen. Datgene wat toch de moeite loont om bewaard te worden presenteert De Moelal u hier op het handige middenblad. Misschien kan u het sparen voor de kleinkinderen of beter nog, voor als u aan uw memoires werkt en de inspiratie voor het hoofdstuk 1985 ontbreekt.

## Januari

### JANUARI EN HET VRIEZEMANNETJE.

Eindelijk was het nog eens zo'n echte vooroorlogse winter waarover grootouders soms wat weemoedig kunnen vertellen. De molshopen van kampus Oefenplein werden zowaar herschapen in een piste waar beginnende alpinoskiërs hun kunsten konden vertonen.

De vrieskou en de sneeuw was echter niet voor iedereen een pretje. Voor het eerst werd duidelijk hoe schrijnend de gevolgen van de crisis wel kunnen zijn. Zowel in Parijs als in Brussel vroren enkele zwerwers dood en archaisch klinkende termen zoals openbare verwarmingslokalen, Leger des Heils, en soepbedeling kregen weer aktualiteitswaarde. De nood was zo groot dat het Brusselse metrostation Anneessens door het Rode Kruis, de M.L.V.B. en het Leger Des Heils tijdelijk omgevormd moest worden tot

Waar de bouwwoede wel concreet om zich heen sloeg was gebouw Y'. In januari werd daar met verbouwingswerken begonnen; rechtstreeks gevolg was dat eind februari De Moelal eindelijk, na twee jaar geduldig wachten, een eigen redaktielokaal kon betrekken.

Maar voor De Moelal was er ook minder prettig nieuws. Op vrijdag 11 januari mocht de toenmalige verantwoordelijke uitgever naar het justitieplein gaan om verhoord te worden over een artikel, verschenen in nummer 1 jaargang 2, waarin het machtsmisbruik van enkele professoren uit de Germaanse filologie aan de kaak werd gesteld. Eén van de beschuldigen, professor Goyvaerts, nam dit niet en spande een proces in. Hij had echter verzuimd aan de Inspecteur te vermelden dat zijn recht op antwoord in Moelal nr. 4 gepubliceerd was en alles koelde zonder blazen.

## Februari

### FEBRUARI, DERDE KEER GOEDE KEER

Februari '85 stond helemaal in het teken van de Dans. Van 29 januari tot 26 februari was er het project Danspas, georganiseerd door de 1ste licentie socio-kulturele agogiek. Voor Vlaanderen was deze gebeurtenis belangrijk genoeg opdat de pers er ruime aandacht aan zou schenken maar voor de V.U.B.-student is meer nodig om uit zijn kot te komen. Op enkele dansactiviteiten na was de opkomst van studenten dan ook vrij pover.



### moie foto's, niet veel dans!

Gelukkig lag de opkomst voor de Sociale Raadverkiezingen wel hoger. De studenten mochten in februari reeds voor de derde keer dat akademiejaar ter stembus trekken want bij de vorige twee stemrondes was het 1/3 quorum niet gehaald. Derde keer goede keer en het was de pas opgerichte Sociale Lijst die met de lauweren ging lopen. De SoR-hegemonie van de Open Lijst werd vervangen door een coalitie van de Sociale Lijst, een A.L.S.-kandidaat en één verkozen voor de Nieuwe Lijst (de vroegere Open Lijst).

## Maart

### MAART: RAKETTEN ZONDER MEER

Op hetzelfde ogenblik dat in de Verenigde Staten een transportvliegtuig met 16 kruisraketten als lading, zich klaarmaakte om te vertrekken naar België werd op de V.U.B. nog snel een vredesweekje georganiseerd, kwestie van het geweten te sussen. Dat er ondertussen op elke unifed, dus ook hier, wel aan militair onderzoek gedaan wordt blijkt slechts een bitter detail waar alleen uitgezifters over vallen.

De aktualiteit van de maand maart werd trouwens geheel overschaduwd door de installatie van de raketten. Op 17 maart was er een nationale wanhoopsbetoging maar de raketten lieten zich vertederen noch afschrikken door zoveel



Het spandoek was iets indrukwekkender dan de betoging

pacifisten. Meer nog, ze hadden zich al enkele dagen voordien comfortabel geïnstalleerd in Fiorennes, een mooi boerendorpje in Wallonië dat zich uitstekend leent voor een toeristisch uitstapje of een piknik.



### Uitreiking van de vredesprijs '85

Donderdagmiddag, 28 maart, deden een 250tal studenten de betoging nog eens dunnetjes over (trouwens ook zonder resultaat). In de voormiddag hadden de V.U.B.-studenten - vooral die van de Humane Wetenschappen - gestaakt als protest tegen de plaatsing en daarbij deden zich enkele incidentjes voor tussen postende stakers en studenten die die dag nu juist wel eens naar de lessen wilden gaan. Daarenboven was er rektor Steenhaut die met een tang de kettingen waarmee de deuren van gebouwen B en C afgesloten waren, wou doorknippen. Dit werd hem niet door iedereen in dank afgenomen en bezorgde hem zelf het epitheton "stakingbreker".

## April

### APRIL: POOLITARIAAT

De Paus en zijn nakende komst zorgde voor veel hilariteit en ergernis in vrijzinnige milieus. Zo verscheen er bij de "collega's van Gent" (Schamper) een kartoon van deze man welk hen een verschijningsverbod opleverde en bij de katholieke medebewoners van de Gentse Unifed veel tumult te wege bracht. De Brusselse Vrijzinnigen kregen ook politiebezoek, welk de scherpende affiche van de toen vermaarde "anti-paus" Leo Raeymakers kwam aanschouwen, die naar analogie met de Hollanders een uiterst ludieke en karikaturale tekening had gemaakt die een bisschop voorstelde die werd afgeschoten, met daarboven een bedrag vermeld dat



### De gewraakte graffiti.

voorgegaan werd door een I met enkele 0-letjes er achteraan. Deze tekening had ongetwijfeld de eerste prijs behaald op een vrijzinnig kleuterschoolconcours, maar wakte hier zelfs nog niet de begeestering van de meest avantgardische kunstminnende student. Het parket van Elsene echter, vond het zelfs de moeite om het op gevoelige plaat vast te leggen en hiervoor zelfs tweemaal terug te komen.

## Mei

### MEI: HIER KOMT HET EI !!

Verminnen, de Vlaamse Minnesanger deed de VUB aan, en bemerkte dat hij maar een 30-tal fanatiek kon optonnemen die het geduld hadden om zijn show te doorleven. Dapper als hij was, trotseerde Verminnen nog CODB en de haren om een tweekrantbladzijden-Interview af te steken, waarin hij zijn afkeer te kennen gaf voor het Antwerps chauvinisme en zijn voorliefde voor het onverwarde maar gezellige theater. Nog Kultuur: het Rif Raf festival: een gehele nacht Punk en New-Wave voor degene die het kon harden in het Kulturkoffie alhier van vedetten, de een al onbekender dan de ander. Vrij Onderzoek haalde toen al, lang vooraleer er al sprake was of niet, tegen apartheid, helaas geen "United Students Against Apartheid", zelfs geen United. De vredesmilitanten zeurden hardnekkig door over raketten die even hardnekkig bleven staan.

Enige overijverige redacteurs dezer kropen onder de grond en legden een netwerk van tunnels onder de VUB bloot. De tunnels zijn nog steeds onder de grond, maar de redactieleden zijn, tot ongenoegen van sommigen, terug boven gekomen.

Tijdens deze maand kwam dan het lang verwachte bezoek van de meest bereide heilige uit de geschiedenis, hij doorkruiste onze teerbemide aardappelrepubliek waar zijn voeten duchtig schoongelikt werden door verschillende oude knarren van onze politieke en religieuze scene. Tot leders verbazing verliep dit zonder veel problemen, de immense politie- en rijkswachtmacht -strategisch opgesteld over het hele land - bleek dus overbodig. In deze melmaand kwam er ook een gloednieuw BSG-bestuur, met als kopman Billy die zijn Preassessint van de Germania-Romania inruilde voor de BSG-troon, met de gevolgen van dien... Mei was ook de aanvang der examen en een klein jubileum voor de redactie die zijn 30ste geesteskind ter wereld bracht: Moelal n° 15 tweede jaargang.

## Juni

### JUNI: GEEN MOELAL, NIKS TE LEZEN, Dat dacht je !!!

Tijdens deze periode werd de Inmiddels zeer ijverige VUB-student vergast met een eerste staaltje van de "ultstraling": Het VUB-magazine, een fatterig boulevardblad in vierkleurendruk, met niks dan postieve berichten over de VUB en haar helden, zoals dhr Corne die zijn "vierkleuwers" zette in het Helzeldrama en niets dan mensenlevens redde (een tijdje later loopt er dan een lezersbrief bij ons binnen, VUB-magazine publiceert geen brieven, die stelt dat dit heidenepos wel met een korreltje zout mag genomen worden), en zoals de heer Goyvaerts (voorheen "schrik van de Germaanse") die de "Jogoteal" ontdekte bij de zwarten in donker Afrika.

## Jul-Aug-Sep

### JULI, AUGUSTUS, SEPTEMBER: GESLOTEN

Een al dan niet vruchtbare of deugdoende vakantie werd aan ledere student geschonken en na drie maand komkommer werd er weer met nieuws gestrooid op de VUB. Wij schrijven:

# ing you !



September, derde zit, de galg?

## Oktober

OKTOBER: DE NIEUWE START.

De Moelial komt weer uit zijn winterslaap. Een nieuw nummer moet volgeschreven worden. Valt niet mee zonder een nieuwe stroom medewerkers. Enkele enthousiastelingen deden het toch.

Het eerste nieuws dat ons hier ter ore kwam was de (blijde?) geboorte van nieuwe toets voor de studentjes... 'De Waverse' of 'Ten-fourty-three' was een feit. Het was een moeilijke bevaling.

Een duister zaakje dachten wij hier op de Moelial en staken onze neus en nog veel meer in het gebouw. Bleek dat het hele geval van het OSB en de rektor was en in beheer (voor een deel?) van 'Huisvesting'. Schone, ruime koten, een propere keuken, dit moeten inderdaad de "uitstralingskoten" van de VUB zijn. Ondertussen hebben zij ook een bewonerskommissie en een fuif op 15 januari in het Kulturkafec.



Maison 1043, Monkey-business

Ook Billy (voorzitter BSG) begon het nieuwe academiejaar met iets origineels. Een bindend kontrakt voor zijn discobar. Dus alle fuifen in het BSG zouden voortaan door Billy gedraaid worden. Het bleek niet te lukken. Enkele kringen verwierven zijn kontrakt en tot overmaat van ramp werd Billy's discobar gepikt. Al die hebber voor niets, jammer van het papier. Leve de bossen zeggen wij hier.

Ook op de Waverse, ook nieuw, ook 'loens' was de PK-zaal. Daar werden de dopen gehouden tegen een niet zo malse prijs. Maar goed, "het is maar een keer doop", zullen ze op PK gedacht hebben.

We kregen ook bezoek in oktober. Nee, voor Sinterklaas was het te vroeg, dus kwam het NSV hier zijn kadootjes uitdelen: de Kraatepot.

Wij bedankten vriendelijk, maar kordaat, en met de staart tussen de benen droop het NSV dan ook vrij vlug af.

En dan de verkiezingen. Misschien het belangrijkste dat vorig jaar in ons kleine landje gebeurde. Martens VI werd een feit, tot spijt van velen onder ons. Helaas, de propaganda had het gehaald



**EEN KERNKOP.  
STEM ER NIET OP!**

Het mocht niet baten

op de centen van de lieve burgers. Bezuinigingen volgden elkaar op alsof het een lieve lust was (zie daarover meer bij de maand december).

We hadden ook nog een minder geslaagde sportdag op onze VUB. De ambiance was als het weer en de aankondiging, "gene vetten".

Tenslotte (20 oktober) ging in Brussel ook de rakettenbetoging door. Met delegatie van de Moelial, of wat had U gedacht, wij zijn echt niet stom hoor. Wij waren erbij, een klein groepje van de 250000 die toch niet opgaven, misschien wat nalef verder bleven hopen op wat democratie. De raketten moeten buiten!



Snel masturberen zo dom als...

## November

NOVEMBER: VOORAL VUB-VERKIEZINGEN.

Om november nieuwsvrij te openen besloot IsaVub ook eens een schandaaltje op te werpen. Audrey van Zijl zorde voor de stof. Ze beweerde buitenlandse te zijn om zo verkozen te worden tot voorzitter van IsaVub. Helaas, driewerf helaas, de waarheid kwam aan het licht en onze Audrey bleek Belgische te zijn. Maar goed, tot nu toe is ze gebleven, ondanks de statuten, maar binnenkort is er een nieuwe algemene vergadering die misschien een uitspraak zal doen over het geval 'van Zijl'.



Het NSV kwam. En ging terug heen. Onverhoopt eensluidend klonk de reactie van VUB-instanties en -bevolking: Fascistjes Buiten! Alleen over de praktische realisering van dit edele voornemen bleef enige onenigheid bestaan.

Volgende verkiezingen aan de VUB waren de SoR-verkiezingen. Grote overwinnaar werd, zoals algemeen bekend Emmanuel Boon. Jammer voor de PVV-JO, die de verkiezingen wouden boycotten om in de tweede stemronde zelf mee te kunnen doen, het kworum werd bereikt. De eerste verwezenlijkingen van deze SoR-ploeg kunnen vanaf 16 januari verwacht worden.

Op 9 en 10 november hielden de "Artsen zonder Grenzen" een regionaal symposium hier in de Aula. Ze hadden juist hun Nobelprijs voor de vrede behaald en hun Russische medeoprichter werd serieus bekriftseerd. Jammer genoeg voor ons was de taal nogal wetenschappelijk en de belangstelling situeerde zich dan ook vooral in medische middens.

Ook in november trokken wij (we hadden het best druk) naar het IPC om daar de persconferentie van Vrij Onderzoek mee te maken. Reden van dit alles was hun "Whites Only"-aktie. De sticker is nu bij de brede laag van de studenten bekend. Toen niet, maar daarvoor was er natuurlijk de uitleg aan de pers, die trouwens bijna niet aanwezig was.

Tenslotte was er nog St-Vé. Voor de beesten (studentikozen is het eufimisme) onder ons hoeft dit geen uitleg. Voor de meer kalme mensen dit: het was weer (en meer dan ooit) een orgie van bier, bloem en eleren, waarmee men onder

het mom van studentikostteit de buurten mee onveilig maakte en zijn elgen frustraties mee uitliepde.

En België gaat naar Mexico, het kan ons geen bal schelen, maar België gaat naar Mexico, het puin wegspele. Ze hebben daar nog geen kopzorgen genoeg. Nu moeten ze nog voor die verwaande kloten gaan zorgen.

In contrast daarmee was er de Anti-Apartheidsdag op de VUB, zoals op de andere uniefs trouwens. Een volle dag met akte en info en een fuif op het einde, natuurlijk (it ain't gona be Sun City). Het was de apotheose van enkele maanden aktief verzet tegen het schenden van de mensenrechten in het zuiden van het zwarte kontinent.

Tenslotte waren er de regeringsmaatregelen om de traditionele domper op het jaar te zetten. Numerus Clausus, indexering van de inschrijvingsgelden, blokkering van de sociale toelagen, verlenging van de legerdienst en wachttijd, enz...Het staat ons allemaal te wachten (maar we kunnen er misschien iets aan doen). Het is reeds zo, wir haben es nicht gewusst, Martens VI slaat toe, en hoe.

1985, tja...Het had zijn goede en minder goede kanten. Voor de minder goede bedanken wij en wat de regeringsmaatregelen betreft...

TOCH EEN GELUKKIG NIEUWJAAR.

Vol.  
Robert P.  
R.H.

## December

DECEMBER: ZWARTEN-VERDRUKKING EN ZWARTE SNEEUW.

Nu was het de tijd van Sinterklaas, maar het NSV was nog steeds niet welkom op de VUB. Hun geschenkje (opnieuw de Kraatepot, een VUB-editie) werd wéér gescheurd en opnieuw dropen ze af. Nu wel met de matrak en het boksljzer tussen de benen. Die hadden ze eerder natuurlijk wel ontmaagd op de hoofden van zij die er meer menselijke ideeën op nahouden dan zij.



## BRUSSEL

## Permeke HELP

## AGENDA

## LE CIRQUE DU TROTTOIR

Geachte,  
Op maandag 13 januari a.s. heeft de Belgische première van "uitverkoop", door Le Cirque Du Trottoir, plaats in de Ancienne Belgique.

Le "Cirque Du Trottoir" is vooral bekend om zijn voortreffelijk werk op straten en pleinen. Sinds drie jaar verhuizen ze hun actierrein van de straat naar de schouwburg.

Ook "Uitverkoop" wordt binnenkamers gespeeld. Op een velling gaan de meest bizarre personages onder de hamer: de Ideeëntemmer, de rubberen vrouw, de vamp, de onbekende man uit het heelaal...

De fundamentele vragen waarmee de mens geplaagd zit, worden treffend in beeld gebracht. Gedachten nemen een fysieke vorm aan: de Lopende Tijd of de Verdwaalde Man. Onherroepelijk krijgen we de finale strijd tussen het Goede en het Kwade. Ruiters, skeletten en monsters allerhande geraken totaal de kluts kwijt en vernietigen elkaar. Uiteindelijk tracht de vellingmeester publiek te verkopen. Wanneer ook al de toneelrekwisieten geveld zijn verdwijnt hij zelf onder de hamer.

Deze pulke, muzikale cirkuskomedie kan je nog meemaken op woensdag 15, donderdag 16, vrijdag 17 (20u30) en zondag 19 januari (15u). Tickets kosten 200frs, 150frs (reducties) en slechts 100frs voor kinderen.

Met vriendelijke groeten,  
Teddy Hillaert, promotie.

## DE VROUW IN HET RIJK VAN DE FARAO'S

Na de tentoonstelling van 1975 "Onder de zon van Amarna-Echnaton en Nefertiti" kan je dit jaar de tentoonstelling over de vrouw in Egypte gaan bekijken. Er zijn zo'n 100-tal werken uit het oude Egypte, gefilustreerd over een periode van 3000 jaar. Bijzondere aandacht verdient de juwelenverzameling maar naast de pracht en praal wordt ook het dagelijkse leven uitgebeeld, evenals de Egyptische godenwereld. Tot 28 februari is de tentoonstelling in de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis te bekijken (metrostation Merode).

Maandags zijn alleen scholen toegelaten, de rest van de week gaan de deuren van 10 tot 17u open, op woensdag kan je zelfs tot 21u binnen (nocturne-bezoek). De toegangsprijs voor studenten bedraagt 100fr. De catalogus kost 450fr. en voor de heerlijk dubbelzinnige affiche betaal je 100fr.

## CONCERTEN

Nadat Simple Minds het gevaarte van Vorst Nationaal weer voor enkele avonden in een bekende heksenketel kon veranderen, plezier voor één avond kan zeer waardevol zijn, komen Supertramp even proberen of zij ook zo'n reactie kunnen losmaken. Nu, ik heb mijn twijfels, de tijd van kwijlende, ijelende barden lijkt voorbij. Wanneer zelfs Jim Kerr zich op een steviger geluid gaat roemen, kan het iele Supertrampgekramp waarschijnlijk nog slechts tot een harde kern eeuwige volgelingen gericht worden. \* Op 18 januari.

Heel wat menselijker is Ricky Skaggs: op 21 januari in de Beurs. Daarna duiken de gevoelige onder, want AC/DC komt, de lang vervolgde, passie preken. De tijd dat we dachten dat "Whole Lotta Rosie" punk was, is voorbij. Die tijd was AC/DC hoop en glorie. Hoe voorbij ook dat wel kan zijn is op 25 januari in Vorst te bezien.

## WESTRAND

Lola Blauw  
Deze musical schetst het levensverhaal en de artiestenloopbaan van een Joodse zangeres Lola Blau, die in Wenen tijdens de naziperiode hoopt op een schitterend theater- en zangdebuut. Maar spoedig wordt ze "geadviseerd" het land te verlaten. Ze ontzucht naar Amerika en belandt in een derderangscabaret waar ze meer als sex-object dan als artieste gewaardeerd wordt. Diep ongelukkig raakt ze uiteindelijk aan de drank.

Ondertussen is de oorlog voorbij en begint Europa aan de wederopbouw. Lola Blau keert terug naar Wenen. De politieke situatie is veranderd, maar de mensen niet. Haar droom om in het grote theater te kunnen schitteren laat ze varen en ze kiest voor de kleine bühne van het politiek cabaret.

Dit verhaal is het stramien voor een 20-tal liedjes en nummers van verschillende stijl en stemming. Van chanson tot parodie, van revue tot blues, van cabarettiel tot strip-tease en show.

Anne Mie Gils vertolkt de rol van Lola Blau. Vrijdag 17 januari om 20u30.

Tura  
"Sedert 'Eenzaam zonder jou' staat Will Tura onafgebroken aan de top in Vlaanderen met gemiddeld drie hits per jaar. Wie durft te beweren nooit meegezongen te hebben met 'Draai 797204', 'El Bandido', 'Winterroosje', 'Verboden

De kunstdocumentaire "Permeke", eerder al te zien op het festival in Gent, loopt nu ook in de Brusselse bioscoop "Galeries". De film heeft ondertussen al een aantal prijzen in de wacht gesleept, waaronder de Cavens-prijs van de Unie van de Filmkritiek voor de beste Belgische film. Een prijs die de regisseurs (Patrick Conrad/ Henri Storck) m.i. verdienen, al was het maar omdat deze Belgische film nu eens niet speelt in een Vlaanderen van de "boerendorpkins", bewoond door ruwe en tegen de sterren op vloekende boerenpummels. Hier ligt de nadruk op de onmiddellijke omgeving van de schilder, landschap en bevolking, gezien door de ogen van die schilder. Overigens laat de interessante opbouw van de film ook beelden toe van het Vlaanderen van nu, waar bvb. woningnood niet kan verhinderen dat vaak mooie panden zomaar staan te verrotten.

De film is opgebouwd als een raamver telling. De documentaire gedeeltes werden ingebed in een fictief verhaal. Een jonge fotojournaliste, Anna (Ilse Utterlinden) raakt gefascineerd door 5 schilderijen van Permeke. Daarop volgt een koortsachtige zoektocht naar de kunstenaar, zijn persoonlijkheid, zijn omgeving en wat hem daarin zo boeide. Daarbij vervagen de grenzen tussen verleden en heden met een intensiteit, die gelijke tred houdt met het engagement van de schilder voor zijn werk. Er is een duidelijke parallelle tussen de zoektocht van Anna en de levensloop van Permeke. Waar deze uitgedrukt wordt in gemeenschappelijke motieven, wordt dit iets te nadrukkelijk in beeld gebracht. Veel subtieler daartegen is het spel met kleur en licht, die in het fictieve filmgedeelte op dezelfde manier behandeld worden als Permeke dat op zijn doeken deed. Zo evolueert dan ook de zoektocht, net als Permeke's werk, van een eerder minimalistische naar een expressionistische stijl.

De zoektocht is dan weer ingebed in een tweede fictief kader. Het verhaal van de reis wordt door Anna verteld aan een oude man (Paul Steenberghe), die zij ontmoet op de vernisage in het museum, waar ze ook die eerste 5 schilderijen van Permeke had gezien. Het is jammer dat juist hier de acteerstijl wel eens wat te wensen overlaat. Zo blijft bvb. het gesprek tussen Anna en de oude man vrij stroef, waar juist een bijzonder emotionele binding zou moeten bereikt worden. Maar ook op andere momenten in de film acteert Ilse Utterlinden niet zo goed. Ik denk bvb. aan de (fotografisch gezien nochtans zeer mooie) scene in het oorlogsmuseum. Daar

slaat zij er niet in de beoogde doodsangst op een overtuigende wijze te mimeren. Overigens kunnen veel van de gebreken op het niveau van de acteerstijl afgeleid worden uit die neiging tot de nadrukkelijke uitbeelding, die men ook terugvindt bij de motievenbehandeling. Afgezien van die nadrukkelijkheid vind ik "Permeke" toch niet zo'n slechte film. Het is eigenlijk vooral een kijkfilm, een film waar je nog het meest aan hebt, als je probeert te kijken door de ogen van een schilder als Permeke.

F. Ualgaes.

## BESTE MOELAL (LEZERS),

Als anonieme onderzoeker van Kamiel vind ik het mijn plicht om volgende schandalige praktijken aan het licht te brengen.

Kamiel is opgepakt!(let op het chock-effect). Jawel, Uw trouwe dienaar en Uw favoriet in dit blad is opgepakt en afgevoerd naar een niet nader vernoemde psychiatrische instelling. Deze Russische praktijken werden uitgevoerd door het gerechterlijke apparaat onder druk van de pers-lobby, die in Kamiel een enorme concurrent zag.

De persvrijheid en de waarheid zijn door de financiële belangen nog maar eens overwonnen.

Trouw tot in de laatste momenten aan wat hij aanzag als zijn plicht, werd Kamiel gestrikt terwijl hij de Quick-restaurants aan het onderzoeken was. Op zoek naar medische bewijzen voor zijn nieuw spoor, het gebruik door de CCC van deze restaurants ter verspreiding van de AIDS-virus.

Dit feit op zich is nog maar eens een bewijs van een van zijn laatst geformuleerde stellingen; namelijk dat gevangenis en gestichten hetzelfde zijn.

Mensen, fans, belangstellenden, wilt U Kamiel terug in dit blad, of wilt U Kamiel gewoon vrij, geef dan Uw steun. Jammer dat Amnesty niet in eigen land werkt, anders zouden zij zeker een breedschalige campagne opzetten. Maar het kan ook anders. Zendt Uw eisen tot vrijlating van Kamiel naar

De Moelal  
Gebouw Y'  
Pleinlaan 2  
1050 BRUSSEL

en misschien helpt het. De publieke opinie kan nog steeds wonderen doen (hoop ik). Hopend op Uw bereidwillige steun, blijf ik wachten.

KAMIEL JUNIOR

Donderdag 9:  
film: War Games

Maandag 13:  
Vanaf nu elke maandagavond schaakavond van 19h tot 21h30 in 3B201 (org. Campina)  
Femina TD BSG  
18h tot 21h: informatica en basic (Centrum Permanente Vorming)

Dinsdag 14:  
film: Jaws III (info-groep)  
VRG-TD

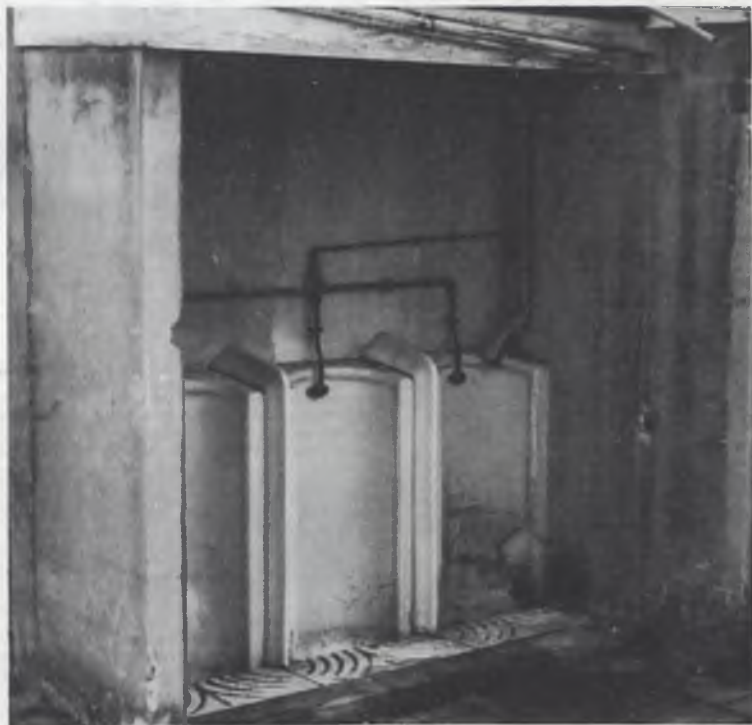
Woensdag 15:  
PréSki TD Hiloo  
TD "1043 WEVERSE-PARTY"  
in het kader van 'Racial intergration'.  
Kultuurkaffee

Donderdag 16:  
film Perskring  
TD Pers  
film: The Draughtsman's Contract (V.O.)

Maandag 20:  
18h tot 21h: informatica en basic (CPV)

Donderdag 23:  
19h30: Formalisatie van de kleuterbenadering in de schilderkunst  
4F103

## Dienst Kultuur doet het kalm aan



U bemerkt deze eerder desolate Kultuurpagina, en vraagt zich daarom af, of onze geëerde Dienst Kultuur soms op apegapen ligt. Hoewel daar niet ontkend wordt, dat de Kultuurmolen in januari steeds wat trager draait, meldt men ons niettemin een opmerkelijke tentoonstelling, tot 30 januari te bezichtigen, in (de toiletten van) het KK Oefenplein. Daar treft u een rijke collectie 19de eeuwse pissijnen (zie foto), afkomstig uit het Musée Provençal d'Alençon (Frankrijk). Niet te missen, dus.

Dromen', 'Zomerleffe', 'Katja', 'Omdat ik van je hou', 'Vergeet Barbara?!' Stuk voor stuk songs die in de loop der jaren jong en oud veroverden.

Thans staat Will Tura reeds 28 jaar als Vlaanderen's nummer 1 op de planken. Zijn hits blijven scores. Will Tura komt naar Westrand met een betoverend, hartveroverend en flitsend Nieuwejaarsconcert. zegt de persmededeling. Voor de fans zeker? Op 10 januari om 20u30 in de Westrand, 02/465.60.15

## TENTOONSTELLINGEN

Tot 9 februari: 1770-1830: om en rond het neo-classicisme in België. In het museum van Elsene (Van Volsemstraat 71)

Een uitloper van Europa: tot 26 januari "schatten van de Armada" in de Passage 44. Langzaam ontwerpen.

Wie er nu nog niets van begrijpt en niet tot het jaar 2060 wil wachten om het te snappen (en dan zal Armand Plan er zelfs niet meer uitleggen) kan het planetarium (Boechoutlaan 10, 1020 Brussel) gaan en daar eens vragen hoe het met Halley zit.

## EEN VROUW AAN MIJN BEEN

Een typische vaudeville, alle slechte eigenschappen van het genre, verzameld in 1 toneelstuk van Feydeau. Tot 12 januari in de KVS.

CODEP

## Stalagtieten

Geachte Cattivi, Femina is slechts een kring zoals de anderen. De naam Femina wijst misschien in de richting van feminisme, wat uw mening was. Femina betekent echter ook "vrouw", de betekenis die ik er aan geef. En ik zie niet in waarom een sociaal bewuste vrouw slechter is dan de originele brave huisvrouw met de 13 kinderen of slechter is dan een vrouw die openbaar opkomt voor de rechten van de vrouw, tegen de machts- en sexwellust van de man.

Volgens mij (geen lid van het Femina), maar een rationeel wezen met een theoretisch en praktisch logisch vermogen) is de plaats van de vrouw nog niet juist op haar punt gezet. De visie als zou de vrouw enkel goed zijn voor de keuken, kinderwagen en klooster moet verworpen worden. De vrouwen moeten ook niet zoals amazones de wereld regeren. Er moet wel een redelijke middenweg gevonden worden waarbij men rekening moet houden met allerlei factoren als de fysieke en psychische ongelijkheid tussen man en vrouw, de gelijkheid onder de mensen, negers in een blank land, blanken bij de negers e.d.

Het is zoals U ziet een uiterst complex probleem dat voorvechters (feministen) nodig heeft, evenals vrouwen (feminas) als huisvrouwen (kaloosen,?nvd.r.)

Uw aanval op bepaalde gemakkelij in opspraak gerakende personen is volgens mij niet gans volgens de regels van de logica. U hebt via deze personen een onrechtstreekse aanval op Femina gedaan. Waarom klaagt U deze vrouwen niet persoonlijk aan?

Dit is dus weer een artikel van Uw reporter in de kringen, die zeer actief is in dat milieu en er best tevreden is, maar sommige fiscale zaken toch anders ziet dan de gemiddelde aanhanger van de kringen. Hij wil ook een commercialisering (uw betrokken raken) doorvoeren en een einde maken aan de elitisering (macht van enkele doorwinterde actieveelingen met soms 8 sterren) van de kringen en hun kapitalen. Ik hoop dat U interesse hebt in de kringen. Het enige dat je moet doen is laten blijken dat je iets kan en actief wil zijn.

Fiel Metser

## Antwoord

De Femina's voelen zich in het kruis gegrepen. Maar in plaats van zelf de schrijfstok te kopen vinden zij het beter zich hier en daar wat aan te stellen. Resultaat: een rationeel wezen schrijft, uit meelij ongetwijfeld een briefje. Beste man, als alle rationele wezens met ideeën als de uwe rondlopen word ik liever stapelgek verklaard. Want, ziet U, waar U aanvankelijk redelijk uit de hoek komt veegt U plotseling al mijn eerbied van tafel met uw zinnende over de fysieke (tot daar toe) en psychische ongelijkheid tussen man en vrouw. Ik vermoed dat ze daarmee zelfs bij Femina niet gelukkig mee zullen zijn.

Uw betoog vertrekt uit de totaal te echtvaardige stelling dat Femina gewoon "vrouw" betekent, en dat het in dat opzicht verkeerd van me is in de richting van het feminisme te wijzen. Wel, beste man, ook hier moet ik U teleurstellen. De paragraaf over Femina en feminisme was namelijk niet gebouwd op de naam van de kring, maar op het feit dat zij (Femina) altijd de eersten zijn om zich geveerd te voelen, en zich aan te komen stellen als wij het hier op welke manier dan ook eens hebben over het feminisme. Bovendien moeten zij dit misverstand dan eerst en vooral bij de elgen aanhang weggeven, want was het niet in een van de kandidaat Femina-songs dat ik las: "De feministes van de VUB?"

Derde onlogisch punt in uw "rationeel" protest is de kritiek op mijn aanval. Ten eerste ging mijn uiteenzetting over dat boekje dat we hadden gedeeld en verwijs ik daar op elk moment duidelijk naar. Niet? Als ik ten tweede meneer Lenoir afkam bij middel van zijn Femina-song (nog steeds uit het boekje), dan is dat omdat ik (en daarin wordt ik minstens door de hele redactie bijgetreden) kotsmisselijk word van dit soort studentkostenlijst. Ten derde is mijn aanval nooit onrechtstreeks. In één paragraaf mag ik dan wel raad geven aan "bepaalde personen" (namen Fiel?), voor de rest heb ik het alleen maar over Femina en dit is dus gezinszins een slag onder de gordel, maar een wind in het gezicht.

Als Femina zich misbegrepen voelt moeten zij in de toekomst het kwaad naar voorkomen. Tenslotte schrijf ik zo'n artikel niet voor de lol van het afbreken, het bevat mijns inziens duidelijk aanwijsbare en zinnige alternatieven (zie verbetering van schoonheidsfoutjes aan het bewuste boekje). En als u zich nu misbegrepen voelt moet u maar aan mijn lipjespreuk denken: "Het is beter door idioten miskend te worden dan door hen vereerd te worden."

IL CATTIVI

De vraag "Wat is vrijzinnigheid?" is een karakteristiek verschijnsel van de moderne tijd. Haar wetenschappen worden zowat de enige voorwerpen van bezinning. En bezinning is niets anders dan de moed de waarheid omtrent eigen vooronderstellingen en doelstellingen te maken tot eigen vraag. Bezinning over vrijzinnigheid is dus hoe dan ook nodig.

Er zijn een vijftal types van vrijzinnigen: radikale militanten, realistische organisatoren, bouwers van een onkerkelijke cultuur, de maatschappijvernieuwers en de narcistische individualisten (de Indiferenten). Deze indeling komt van Leo Apostel, professor aan de RUG. Misschien geeft deze opsomming een omschrijving over vrijzinnigheid weer. Maar in feite bestaat deze term niet. Het is een fictie. Ik vind ook dat zich dan niemand als spreker van de vrijzinnigheid mag op werpen. Toch gebeurt dit door enkele geïnstitutionaliseerde organisaties die beweren de vrijzinnigheid in pacht te hebben. Dit is megalomanie, geen vrijzinnigheid, wel louter betutteling. De principes van "de" vrijzinnigheid kunnen onmogelijk in zulke verenigen gekultiveerd worden. Ik denk dat je van de zelfwerkzaamheid (een term die komt van Johann Tetens en Ernest Platner) moet vertrekken. Ieder van ons moet zijn eigen fiets in elkaar knutselen (werken aan een innerlijke bron) en zijn eigen weg kiezen om deze fiets uit te testen (en onderweg eventueel van wiel veranderen).

Is dit niet het principe van vrijzinnigheid? Het is het principe voor mijn vrijzinnigheid en het zoeken naar een zelf gefundeerd weten. Je "moet" je leven zelfbewust inrichten. De huidige samenleving heeft de neiging zich te laten constitueren door leidendegevende horlogemakers, die in de naam van God of van Vrijzinnigheid (als het beestje maar een naam heeft) ons de "waarheid" willen aanpraten. Ze willen terug naar de moraal van het kuddedier. Als je jezelf vrijzinnig wil noemen moet je naar een persoonlijke moraal streven. Waar persoonlijke en individuele waarden het belangrijkst worden gevonden, is de macht van de metafysische stelsels, gods-

dienst en ideologie gering. Toch wil ik niet ontkennen dat we buitengewoon afhankelijk wezens van de huidige moraal, waarden, van de grote stromingen in het denken zijn. Misschien is dit de reden waarom ik mijn stelling nog eens wil toelichten.

God, beware me, voor de "Vrijzinnige Koepel" boven mijn hoofd. Ik voel meer voor een arbeidersvrijzinnigheid, zoals die in de 19de eeuw bestond, maar dan een nog niet georganiseerde arbeidersvrijzinnigheid. In dezelfde vorige eeuw liggen ook de klemmen voor de echte voorlopers van de burgerlijke "Vrijzinnige Koepel", nl. Libre Pensée en de Vrijmetselarij; dat waren toch emanaties van een burgerlijk verenigingsleven, die op de koop toe het dan nog nodig vonden een aantal plechtigheden, haast rituelen, te moeten invoeren? Socialisten en liberalen zijn toen sloop gegaan in één en dezelfde organisatie - wat z'n voor- en nadelen heeft - zodat ook socialisten meewerkten aan de verburgelijking van de georganiseerde vrijzinnigheid. Deze evolutie is natuurlijk veel complexer dan hierboven in enkele zinnen wordt uiteen gezet. Maar wat is men nu met die geïnstitutionaliseerde humanistische verenigingen? Hoeveel arbeiders zijn er lid van zo'n organisatie of was dit echt bedoeld als een clubje voor elitaristen. (De vrijmetselarij bedoel ik). Institutionalisering heeft een narcotiserende invloed, werkt verengend; het Humanistisch Verbond lijdt aan arrogante borstkanker. Wie vindt er nu een organisatie aantrekkelijk die geen moer geeft om wat er zich rondom haar afspeelt? Kieszen tussen de georganiseerde vrijzinnigheid en de kerk komt in feite neer op een keuze tussen twee ernstige kwalen, tussen twee conformistische levensbeschouwingen.

GDD

Het hoofdstuk Vrijzinnigheid is hiermee nog niet afgelopen. In een volgend nummer meer.

# PRAESES CONVENT

16 december 1985, net voor het einde van het jaar kwam het VUB-algaaar saam om te bezinnen over de volgende punten:

- Het bekronen van de dopen
- De nieuwe statuten
- Het adequaat verdrijven van het NSV, indien het weer zou toeslaan
- Over de films

Allereerst werd de opening gehouden door de voorzitter die moeite had om enige structuur te krijgen in de rommelige massa die het praesisonvent voorstelt. Hij wist te toch zoet te krijgen bij de uitbreking van enige vaten bier, die de "smaakvolste" dopen of de "verdienselijken" te bekronen. Alzo kreeg PK (polytechnische kring voor degene die het nog steeds niet zou weten) i vat bier van een iets hogere gisting dan pils, voor de WK 1 vat Pils en voor de Kine 1 vat Pils en 1 vat van dat ander brouwsel. Groot Jolijt.

Alsof het BSG nog niet genoeg Sinterklaas of Kerstman gespeeld had werden er nog 8 vaten ter beschikking gesteld voor de Massa TD die doorging de donderdag voor de afgelopen wintervakantie.

Tot zover het goede humeur van iedereen. De sfeer werd verpest door de aankondiging van de minimumstatuten, waarvan we U een resumé van geven. Het tumult was echter te groot om er een serieuze discussie over te hebben, de informatie was nog niet goed begrepen door sommigen en een discussie voeren aan de hand van misverstanden leek toch zinloos. Uit het heen en weer geroep konden we toch enige geluiden ziftes zoals: " Met de huidige regeling kan nog steeds "gepoterd" worden....Hoe komt het dat politieke kringen hun achterban niet hoeven te bewijzen...."

Waarom nu die minimumstatuten, achteraf kregen we de informatie van een BSG medewerker, hij vertrouwde ons toe dat de de toename van het aantal kringen enkel nadelig zou werken, hoe meer kleine kringen hoe duurder het uitvalt met de subsidies. Ten tweede was er een nood om de mogelijkheid weg te werken een kring op te richten met enkele personen die er wat geld zouden aan verdienen welk ze enkel zouden benutten voor persoonlijke doeleinden. Men kan het zien als een soort rationaliseringsbeleid. Hier kan men wel eens vragen of de kleinere studentengringen hier wel baat bij hebben...

Met de minimumstatuten achter de rug, het volgende punt:

-De films  
Voor de rest van het academiejaar zal er voor de gemiddelde kring de mogelijk geboden worden om nog slechts 1 film te programmeren. Uitzondering hierop maken Femina, Limburgia, Vuljo, Historia, Perkring die door heikracht niet in staat waren hun aantal films te spelen in het "voorjaar". WK, Antverpia, Campina worden voor de rest van het academiejaar geschorst om nog films te draaien, omdat zij inbreuk pleegden op de filmreglementen, nl. het huren van de zaal om een film te geven. Om volgend jaar aanspraak te maken op een film, zal de aanwezigheid van een Praesidium vereist zijn op het eerst praesisonvent in september, om de filmtoeling bij te wonen.

De tapcrusussen waren het volgende item, nogmaals ledere kring moet over personen beschikken die deze cursus gevolgd hebben om een TD in de BSG-zaal te houden. Voor regionale kringen 2 personen, voor Facultaire 3 en voor andere kringen 2 personen.

Het volgende punt was nogmaals het NSV, waarbij een MLB militante oerlept tot een soort gewapende verzet: met spulbussen met blauwe verf de rechte rakkers van de campus spuiten. Er zou dan een soort sirene loeien die ieder zou oproepen aan deze actie deel te nemen. Deze methode kende geen of matig succes. Het kwam weer tot een over en oordeelde. De voorzitter sloot dit punt af en oordeelde dat dit enkel geweld zou oproepen welk ten aller tijden zou moeten vermeden worden. Massaai geweldloos protest zou de enige overtuigingskracht moeten zijn om het NSV van de campus te houden, niet spectaculair mischienen, maar het meest adequate volgens ons.

Volgend punt was de viering van het 130 jarig bestaan van het BSG. Het voorheen aangekondigde optreden van TC-matic kan helaas niet doorgaan. In de plaats hiervan word een bierfeest ingericht met een heus Duits Jodelorkest. Dit zal doorgaan in de PK-zaal. Hierbij zal iedere kring de mogelijkheid geboden worden een kraam uit te baten en een versnapering aan te bieden tegen zelf te bepalen prijs, de opbrengst is natuurlijk voor de kring in kwestie.

De vergadering werd afgesloten met een rondvraag die weereens chaotische toestanden met zich meebracht...

Robert P.

Meer en meer studenten van geneeskunde geven met een groeiende hevigheid uiting aan hun verlangen hun opleiding volgens meer volledig menswaardige lijnen te zien ontwikkelen; Een van de voornaamste problemen waarmee de geneeskunde te kampen heeft, liggen in het feit dat er een totaal gemis heerst zowel bij het academisch- als studenten-korps van een totaal mensbeeld of wat men een humanistische opvatting van de mens kan noemen. Enkele studenten hebben het motto van de vub ernstig genomen en hebben hun eigen opleiding onderworpen aan het Vrije Onderzoek. Ik wil hier tussen haakjes wel zeggen dat het huidige academisch personeel liever onvrije en gedwee studenten onderwijst dan volwassenen die hun uitspraken en meestal dogmatische visies in vraag stellen. Een aantal studenten zijn het ook moe dat in onze moeilijke crisistijden de professoren de studenten nog meer aansporen tot competitie, egocentrisme, apathie, cultuurnihilisme en minachting voor de marginales en andersdenkenden. De studenten in de geneeskunde krijgen meer en meer het perverse ideaalbeeld opgedrongen dat bestaat uit een neurotisch gedrag dat bereid is de mooste jaren van het leven op te offeren op het altaar van een zinloze competitie. Men zal zelden onthullen dat er maar weinig winnaars zijn in dat spelletje en veel verliezers, mensen die hun gansen leven lang maar huisarts zullen zijn en de specialisatie aan hun neus zagen voorbijgaan. Zo'n beeld van de geneeskundige opleiding nemen een aantal studenten niet meer; Ze wensen contact met hun medestudenten en de mogelijkheid meer onder elkaar hun problemen te bespreken. Ze wensen ook meer contact met het onderwijzend personeel, ze willen weten wie ze als mens zijn, wat hun idealen zijn. De vervreemding wordt groter en groter op dit vlak, we denken dat dit bewust wordt onderhouden, macht vraagt naar anonimiteit. Zelden hebben studenten de kans om de cursussen te evalueren en vele onderwijzers leven in de zalige illusie dat ze goed onderrichten, terwijl het moed zou vergen om positieve feedback te vragen van de studenten over hun lessen. Zo blijft het onderwijsniveau soms hopeloos achterhaalt. We wensen ook meer contact met de universiteit als geheel, wat zijn feitelijk haar doelstellingen of heeft ze er nog feitelijk? De universiteit heeft in onze tijd haar zinvolheid grotendeels verloren en doet helemaal geen moeite om terug opnieuw aan haar studenten een volwaardig project te geven. Aangezien de top geen volwaardig mensbeeld kan bieden, is de basis verplicht er zelf een te vormen. We hebben na de lektuur van het boek van Miller getracht een project te schetsen dat als basis kan dienen om een mentaaltestverandering te ontketenen in de geneeskunde. (Miller. De totale mens als middelpunt van de gezondheidszorg. De Toorts)

Het voornaamste probleem in onze maatschappij is het integreren van onze nieuwe materialistische wetenschap met de hele scala van menselijke behoeften - dat kan gaan van simpele drang naar gelegenheid tot het verweelijken van een pyramide. Natuurlijk zijn de bekende problemen van de ontmenselijking in de gezondheidszorg deel van dit grotere probleem. Hoe verzoeken we techniek met onze andere menselijke behoeften? Einstein heeft heel weinig moeite om wetenschap en religie, wetenschap en kunat met elkaar te verzoenen, maar ja niet elke prof is een Einstein.

Waarom maken wij ons moe om een humanistisch mensbeeld te introduceren in de geneeskunde. De meeste mensen denken dat men helemaal niets kan doen tegen de ontmenselijking, dit wil zeggen dat ze hun menselijkheid niet door opzettelijke onspanningen willen vergroten, ze hebben het of ze hebben het niet. Ook denken velen dat niemand belangstelling heeft voor zulke problemen. In de geneeskunde is de professionele interesse voor de harde feiten, voor concurrenten, voor de doelmatige productie van resultaten zo duidelijk eenzijdig aanwezig, dat de gemiddelde arts gelooft dat er niemand anders belangsteit in bijvoorbeeld een humanistisch menabeeld. Wij hopen ooit een geneeskunde te kennen die niet alleen ingaat op het lichaam van de patient, maar ook op zijn gevoelens, zijn wil, zijn verbeelding, zijn creativiteit, zijn strevingen, zijn waarden, zijn vermogens om ethische keuzen te maken - kortom , een geneeskunde die een antwoord heeft op het HELE MENSELIJKE LEVEN VAN DEGENE DIE PATIENT IS. Wij willen helemaal geen kritiek leveren op de huidige geneeskunde, want we zijn overtuigt dat achter de technische façade een warm mensenhaar schuilt.

We willen nu enkele kleine voorstellen aanhalen die als bouwstenen kunnen dienen om een mentaaltestverandering in de faculteit geneeskunde kunnen teweegbrengen.

Lees verder P. 8



## NSV

'NSV noot aan de VUB'. Een standpunt verdedigd door zowel de Raad van Beheer, de Sociale Raad, het Praesensconvent, Studiekring Vrij Onderzoek, De Moelal, het LVSV, de VUJO, MLB, ALS, KP-JO, SJW.

Een korrek standpunt, want het gaat hier om een neo-nazistische organisatie.

Het NSV is fascistisch. Dit blijkt uit volgend citaat: "De essentie van het volk ligt in het ras, in ons geval het Noordras... Om het voortbestaan van onze kultuur en ons volk als organische eenheid te verzekeren, komt het er op aan het ras zuiver te houden." (Signaal, april-mei '81). Zulke theorieën hebben gedurende WO II geleid tot de uitroeiing van 6 miljoen joden.

Het NSV is ook racistisch. Dat het niet enkel bij woorden blijft, kan blijken uit volgend voorval. In augustus '84 heeft Luc Onbekent (NSV en VMO-lid) te St-Niklaas een marokaan neergestoken omwille van zijn huidskleur.

Het NSV is niet vies van terreur. We laten het NSV zelf aan het woord: "Democratie is voor ons inderdaad een moeilijk punt. Op het huidige moment vinden we het de minst slechte staatsvorm". Hun doel is door gebruik te maken van de huidige democratische middelen (maken van propaganda, houden van meetings,...) mensen te organiseren op basis van leugens (wanneer men hun blad 'Kraalepoet' leest denkt men te doen te hebben met een vlaamsgezinde studentieke organisatie) en ze te vormen tot fascistische om zo de democratische studentenbeweging de mond te snoeren. Enkele staaltjes hiervan:

-Verleden jaar staakten de RUG-studenten tegen de plaatsing van de kernraketten. Het stakingspiket werd aangevallen door het NSV en hierbij raakten studenten gewond.

-De lokalen van de ASR (Algemene Studentenraad Leuven) werden bezet door het NSV omdat de ASR weigerde het NSV te erkennen. (de ASR is plus minus het equivalent van het BSG hier)

Ook aan de VUB maakt het NSV gebruik van geweld. Dit werd nog eens duidelijk op 5 december, toen verscheidene NSV-ers gewapend waren met matrassen en boksljzers. Studenten die protesteerden tegen de pro-apartheidhouding van het NSV werden aangevallen.

Het is niet voldoende om zo'n organisatie belachelijk te maken of dood te zwijgen, men moet ze effectief verjagen. Dit houdt in: beletten dat ze propaganda maken, meetings verhinderen, affiches afscheuren enz. Dit gaat niet gebeuren zonder slag of stoot.

Daarom zijn we het dan ook niet eens met de motie van de SoR die stelt dat organisaties die oproepen tot of meedoen aan geweld geschorst worden.

Deze motie laat ons niet toe om het NSV effectief te verjagen. Het geweld gebruikt door het NSV (matrassen en boksljzers) wordt op gelijke voet gesteld met het geweld van VUB-studenten, die zich moeten verdedigen. In het vervolg moet men zich in elkaar laten kloppen. Een provokatie van het NSV kan volstaan om die organisaties, die zich effectief verzetten, te verbieden. Een beslissing die zal toegejuigd worden door het NSV.

Het standpunt van de rektor om geen rijkswacht op de kampus te roepen ondersteunen we wel. De ervaring leert ons dat de rijkswacht nooit de kant klemt van de anti-fascisten. Zo was er in Lommel een verboden SS-herdenking, waartegen werd betoogd door zo'n 500-tal anti-fascisten. Het was de anti-fascistische betoging die werd aangevallen door de rijkswacht.

Daarom roepen wij de studenten op tot MASSAAL en RADIKAAL VERZET tegen het NSV.

MLB

# GK 100 Jette

Vervolg P. 7

Om tot een geneeskunde die zowel technisch als menselijk relevant is te komen, mogen we de geneeskunde als instelling niet loskoppelen van haar individuele beoefenaars; in onze tijd heeft men de gewoonte de mens in dienst te stellen van de instelling en niet zoals het zou moeten het omgekeerd. Alternatieve vormen van geneeskunde waar meer en meer artsen bij gebrek aan patienten zich toe wenden, vormen geen goed fundament voor een mentaliteitsverandering doch goede praktische toepassingen in

bepaalde situaties. Ziehier een lijstje van bouwstenen

-1. Inzicht in de opbouw van de persoonlijkheid van de mens.

-2. betere inzichten in begrippen zoals tijd en evolutie.

-3. een dieper inzicht in de relatie tussen de objectieve en de subjectieve ziekte.

-4. een verruimd inzicht in de aard van pijn.

-5. Een beter kijk op de rol van de arts. Dit is nog niet gedaan, volgend nummer worden de stellingen uitgewerkt.

Tjock-Tjak.



The Draughtsman's Contract is een film van Peter Greenway uit 1982.

De film handelt over een tekenaar die in de 17e eeuw werkzaam was. Zijn voornaamste bezigheid was de weelde en de rijkdom van de rijken uit die tijd op papier weer te geven. Tijdens de zomer van 1649 sluit het hoofdpersonage een contract af om een huis en tuin van een welstellende familie te tekenen. Al gauw wordt hij persoonlijk betrokken bij de huishoudelijke intriges van de familie. U merkt het al, de film is een weergave van de relaties tussen de individuen uit de bourgeoisie van die dagen. Een mooi gefilmde prent die aan te raden is.

The Draughtman's contract, donderdag 16 Januari 1986 te 20 uur, QB  
U vriendelijk aangeboden door studiekring Vrij Onderzoek, voor de gebruikelijke tarieven. (Nieuwe Leden Gratis !!)

## Vrij Onderzoek

Voor al uw drukwerk, 1 adres : Studiekring Vrij Onderzoek, Pleinlaan 2, 1050 Brussel, Vraag vrijblijvend een prijs offerte. Snelle service met de glimlach, tot 0,5 per exemplaar. VO

## ZOEKERS

Op de laatste TD in Jette (voor 17 december) is er een leren en een damesjas gevonden. Denkt U dat U in aanmerking komt om deze kostbaarheden terug te vorderen, ga dan naar Jan Marcetille in het kinderdagverblijf van Jette. Of U telefoneert op het volgende nummer 478 48 51. U vermeldt dan alle gegevens.

EXTENDED FUNCTIONS module voor  
HP-41C/CV: 2000fr.  
bij: Peter Langenakens  
02/358 24 24

## Play-back-show

Op 26 en 27 maart wordt er weer gehijgd en gepuft tijdens de 4° 24-urenloop. Ter gelegenheid van deze manifestatie wordt er dit maal ook een play-back-show georganiseerd. Wie wil meedoen kan zich nog tot 21 maart inschrijven op de Sportdienst in gebouw Y of in de Hilobar, gebouw L (1ste verdieping).

Voor de inschrijving volstaat het je naam of de namen van de deelnemers, adres, telefoonnummer op een papertje te zetten en het op één van de bovenvermelde plaatsen te gaan afleveren. Het is ook nuttig indien je vermeldt welk nummer jij of je groep wilt playbacken.

## ZOEKERS

Gewetensbezwaarde zoekt CHAUFFEUR om TEGEN BETALING tussen (omstreekt) GENT-VUB (campus Oefenplein) mee te rijden (minimum 2x H/T per week).  
Kontakteeur Paul WYLLEMAN : 641 27 44 (op MA, DI of DO tussen 9-17 uur).

(medegedeeld)



DE RECTOR OOK

# 1986



DE MOEIAL WENST AL ZIJN LEZERS EEN

VOORSPOEDIG 1986 TOE

## Moeial

Samenwerkend met VO, BSG en de Dienst Kultuur.

Redactie : Pleinlaan 2  
gebouw Y  
1050 BRUSSEL  
tel.: 02/641 2338

Abonnementen : 150 fr. of 500 fr. op rekening nr. 001-1386975-48 met vermelding van naam en adres

v.u.: Robert Peeters  
J. Vuylstekelaan 12 C1  
2050 ANTWERPEN

## ZOEKERS

### Opgelet!!!

Iedereen, die iets kwijt wil, iets zoekt of iets gevonden heeft, kan bij ons terecht voor een zoekertje. Het volstaat om al de nodige gegevens binnen te brengen op het Moeiallokaal in gebouw Y'.